

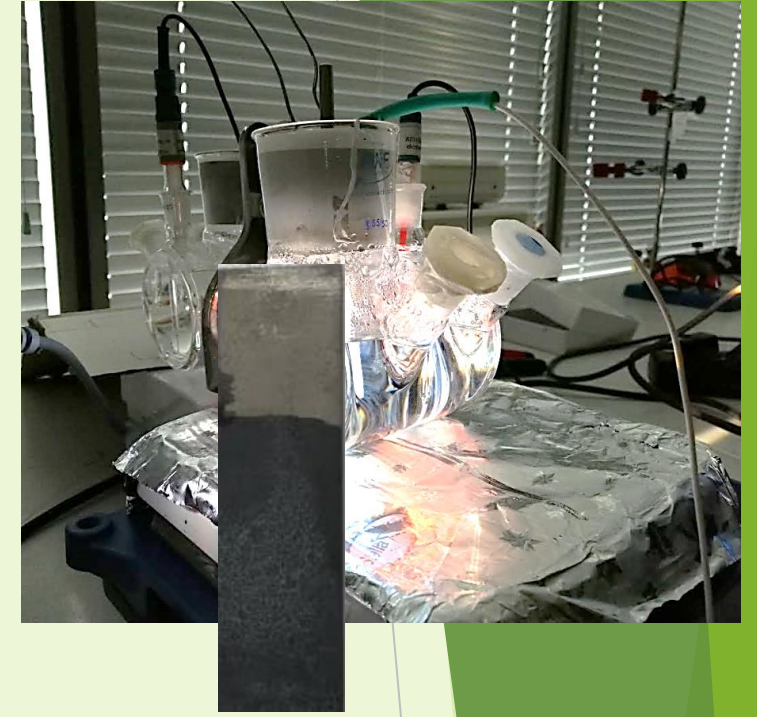
Układy kompozytowe do fotoelektrochemicznej redukcji CO₂

Aleksandra Parzuch

Promotor: Dr hab. Renata Solarska, Dr hab. Krzysztof Miecznikowski

Opiekun: Dr Ewelina Szaniawska

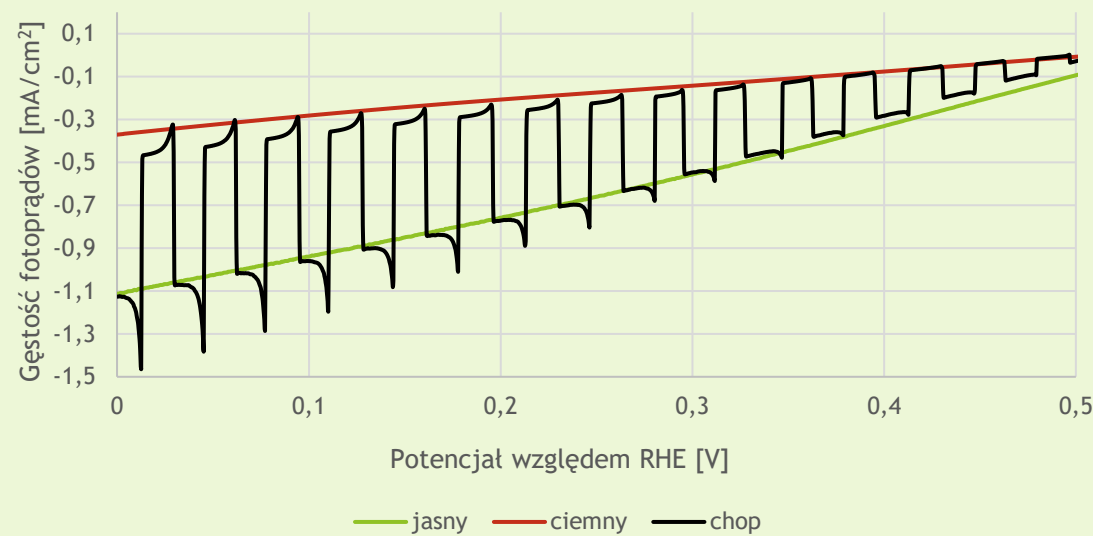
Celem mojej pracy badawczej była synteza i charakterystyka układów wieloskładnikowych zdolnych do fotoelektrochemicznej redukcji tlenku węgla(IV) z wykorzystaniem energii słonecznej. Półprzewodnik typu *p*, tlenek miedzi(I) osadzony został na dwóch podłożach: szkle przewodzącym FTO oraz blasze tytanowej. Z racji na posiadane właściwości fizykochemiczne (m.in. wąskie pasmo wzbronione, zdolność do absorpcji światła z zakresu widzialnego) umożliwia on prowadzenie procesu redukcji CO₂. Zasadniczą wadą Cu₂O jest jego podatność na (foto)korozję. Dlatego też podjęta została próba zabezpieczenia elektrochemicznie osadzonego Cu₂O. W roli zewnętrznej warstwy zabezpieczającej zastosowano tlenek tytanu(IV) oraz zeolit TS-1 (mikroporowaty, tytanosilikalit). Stosowany w pracy TiO₂ (P-25) jest mieszaniną dwóch odmian polimorficznych, co sprzyja ograniczeniu rekombinacji wytworzonych w układzie nośników ładunku. Drugi badany układ uwzględniał obecność tlenku miedzi (I) pokrytego napyłoną warstwą zeolitu, którego mikroporowata struktura m.in. umożliwia akumulację substratu - dwutlenku węgla przy powierzchni warstwy aktywnej jednocześnie chroniąc ją przed dekompozycją (samoutlenianiem bądź samoredukcją).

Rys. 1. Cella pomiarowa do fotoelektrochemicznej redukcji CO₂ wraz z elektrodą pracującą Ti/Cu₂O/zeolit/nafton.

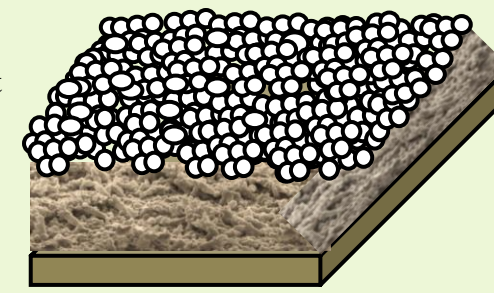
1. Fotoelektrochemiczna redukcja CO₂ na układzie kompozytowym:

Ti/Cu₂O/nafton

Wykres 1. Przedstawia zależność gęstości fotoprądów od potencjału dla układu Ti/Cu₂O/nafton po wysyceniu elektrolitu dwutlenkiem węgla. Czerwona krzywa (---) odzwierciedla pomiar rejestrowany przy braku oświetlenia, zielona (---) podczas oświetlenia układu światłem z zakresu widzialnego. Rolę elektrolitu podstawowego pełni 0.1M Na₂SO₄. Szybkość polaryzacji 10mV*s⁻¹. Elektroda oświetlana była symulatorem słonecznym (AM1.5G - 1000 W/m²).

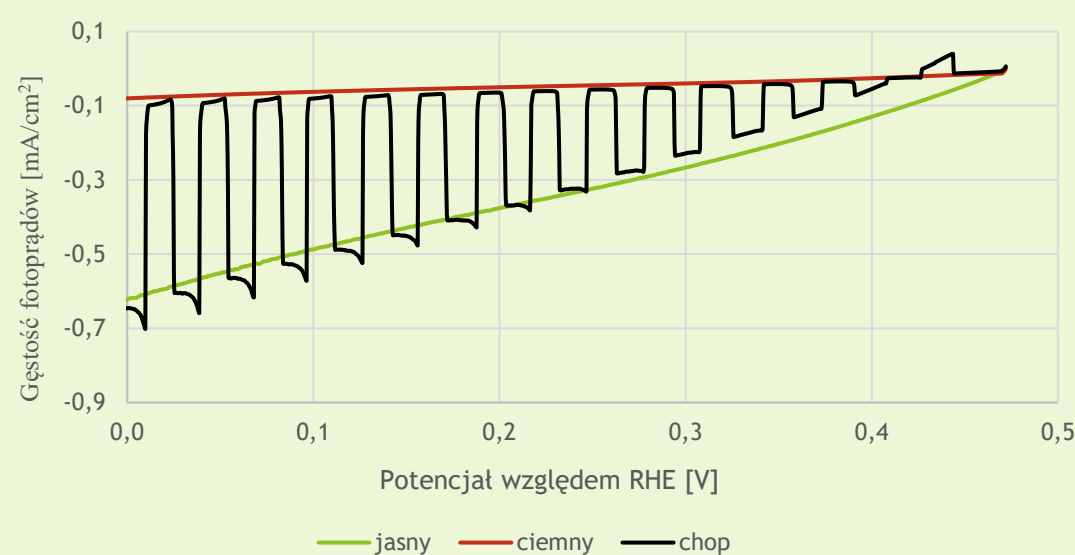
TiO₂/zeolit
Cu₂O
Ti

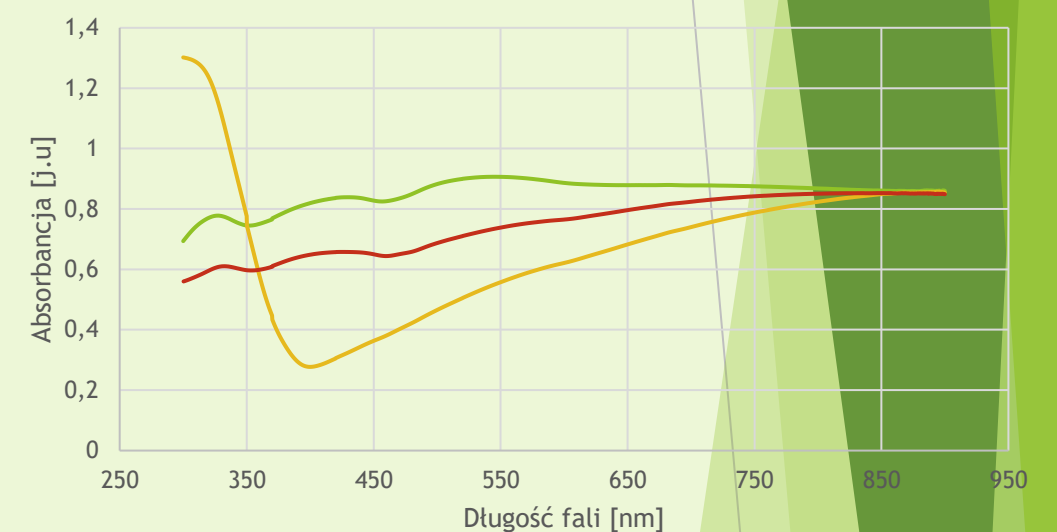
Rys. 2. Schemat wieloskładnikowego układu kompozytowego (od lewej) oraz rzeczywistego układu, którym na powierzchni szkła przewodzącego (FTO) elektrochemicznie osadzono tlenek miedzi(I) oraz napyłono zeolit TS-1 (od prawej).

2. Fotoelektrochemiczna redukcja CO₂ na układzie kompozytowym:

Ti/Cu₂O/zeolit/nafton

Wykres 2. Przedstawia zależność gęstości fotoprądów od potencjału dla układu Ti/Cu₂O/zeolit/nafton po wysyceniu elektrolitu dwutlenkiem węgla. Czerwona krzywa (---) odzwierciedla pomiar rejestrowany przy braku oświetlenia, zielona (---) podczas oświetlenia układu światłem z zakresu widzialnego. Rolę elektrolitu podstawowego pełni 0.1M Na₂SO₄. Szybkość polaryzacji 10mV*s⁻¹. Elektroda oświetlana była symulatorem słonecznym (AM1.5G - 1000 W/m²).

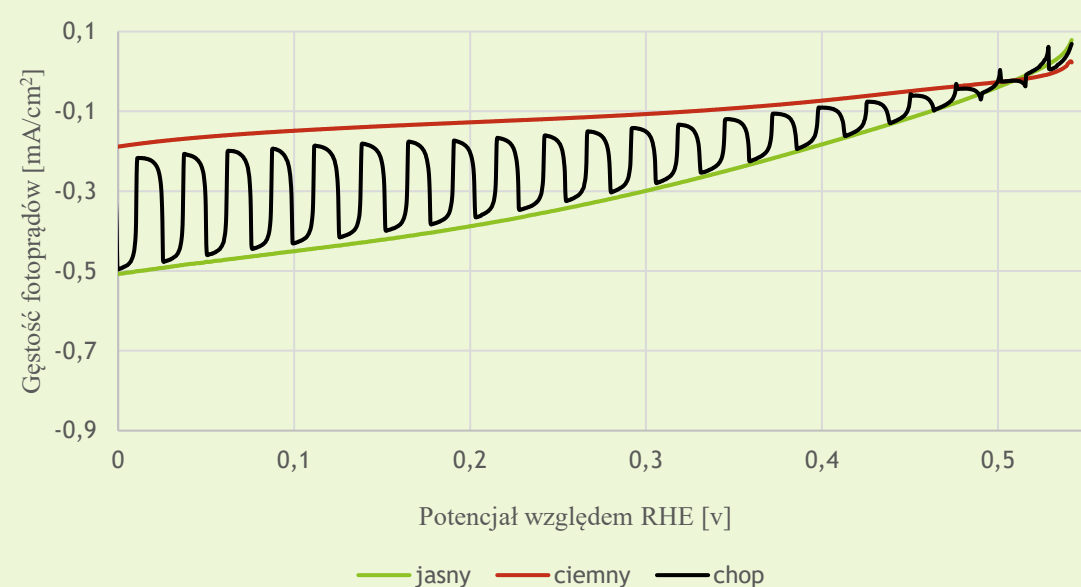

Wykres 4. Widmo UV-VIS badanych układów. Dane uzyskane w wyniku zastosowania spektroskopii rozproszeniowej.

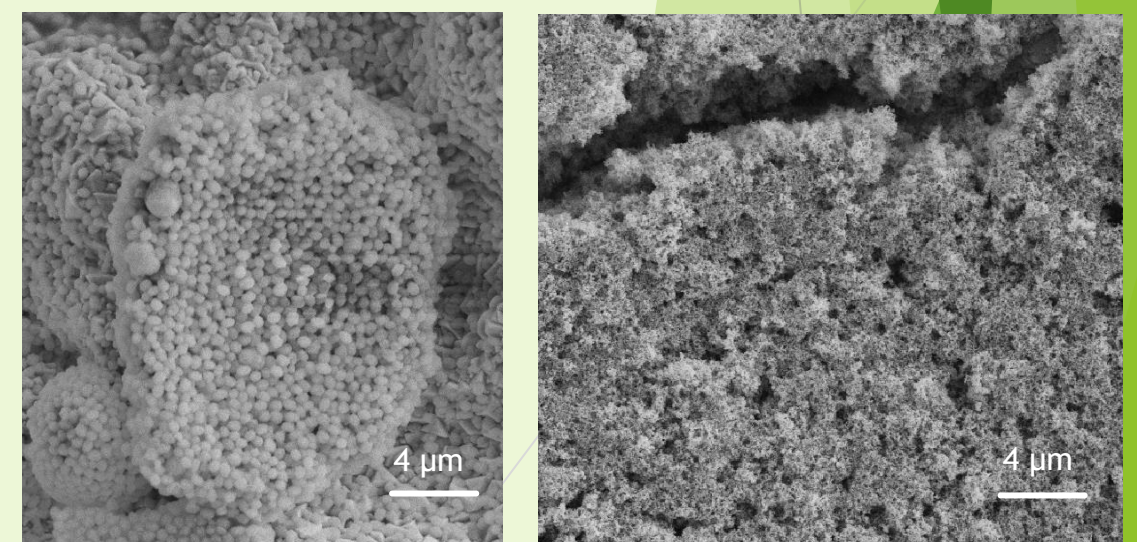
(---) Ti/Cu₂O
(---) Ti/Cu₂O/TiO₂
(---) Ti/Cu₂O/zeolit

3. Fotoelektrochemiczna redukcja CO₂ na układzie kompozytowym:

Ti/Cu₂O/TiO₂

Wykres 3. Przedstawia zależność gęstości fotoprądów od potencjału dla układu Ti/Cu₂O/TiO₂ po wysyceniu elektrolitu dwutlenkiem węgla. Czerwona krzywa (---) odzwierciedla pomiar rejestrowany przy braku oświetlenia, zielona (---) podczas oświetlenia układu światłem z zakresu widzialnego. Rolę elektrolitu podstawowego pełni 0.1M Na₂SO₄. Szybkość polaryzacji 10mV*s⁻¹. Elektroda oświetlana była symulatorem słonecznym (AM1.5G - 1000 W/m²).

Rys. 3. Zdjęcie SEM przedstawiające warstwę elektrochemicznie osadzonego Cu₂O pokrytego warstwą napyłonego zeolitu (od lewej) oraz warstwą TiO₂ (od prawej).

Wnioski

- W wyniku eliminacji absorpcji w zakresie UV, rola tlenku tytanu(IV) oraz zeolitu TS-1 ograniczona została do protektora oraz czynnika zmniejszającego rekombinację nośników ładunku.
- Układ Ti/Cu₂O/zeolit/nafton w próbniku do układu Ti/Cu₂O/nafton wykazuje znaczną stabilność (foto)elektrochemiczną w całym badanym zakresie potencjałów.
- Nafton ze względu na posiadane właściwości hydrofobowe stanowi dodatkową warstwę ochronną.